

בארצך האפשרויות המוגבלות

מסע בעיר
הגדולה ביותר
בארצות הברית
שפשטה רגל

סטוקטון, קליפורניה, הייתה עד לא מזמן עיר פרבר מבטיחה. ביום היא העיר האמריקאית הגדולה ביותר שקרסה בגלן חובות עתך, קורבן מובהק של טירוף האשראי שאוז במדינה. כתוב **מוסף כלכלייט** ביקר ביישוב שתוшибו כמעט אינט מקבלים עוד שירותים בסיסיים, השוטרים המועטים שעוד פועלים בו קורסים מול הפשע הגואה, ובתיו מעוקלים בזה אחר זה. מסמך מدقדר על אמריקה שאחורי בועת הצריכה ללא גבול

אסף גלעד || סטוקטון, קליפורניה

צילום: אסף גלעד

רחוב בדروم סטוקטון
מבعد לשמשת ניידת
משטרה. ככל שמדרימים
ודל מסוף של
ההומלסים, המסוממים
והשיכורים המדדים

14 המשך בעמ' 14

מעצער מעורבים
בחאות פגע-בדער.
מספר השותרים בעיר
קוצץ ב-25%, וקיוצים
נוספים עוד צפויים

העיר. בתים קטנים, חד-קומתיים ברובם, שבחויתם הצד דשא קטנה – מראה של שכונה אמריקאית ממזעצת להלוטין. אבל מכל פינה ניבתו אלינו כתובות גרפיטי אימנתנות. בסטוקטון אין כתובות גרפיטי מקריות. מדורב בסימוני טריטוריה במסגרת מאבקי הכוחות בין הכנופיות בעיר, מבסרים ל. זהי מלחתן דגלים, שבה הרוגלים מזואים לחרוג על ידי הכנופיה היריבה מיד לאחר שם נתפסים.

"SSS Scrap Killers" עוזר. SSS הם ראשי התיבות של הכנופיה הגדולה בעיר, South Side Stocktons, המשיכת למשוחות "הגורטניזו", המאפייה היספנית הגדולה של צפון קליפורניה. Scrap הוא כינוי מעלה לכונופיות הדרו- מיות, "סורניינו", והכתובות נושאות מסר מאים שאנו משתמשים לשתי פנים: "דרומיים, אנחנו נהרג אתכם". אנחנו עוברים על פני בית גדול בן שתי קומות, צבעו לבן, מכוסה כוֹלו כתובות שחרות טריות. זמן קצר קודם לכן טיפסו עליו הכרבי כנופיות הד'- SSS ורישו אותו בכתובות הנצהה לחבר כנופיה בן 16 בשם ריי, שנרגג מריד מרכב חולף בכיביש שממול. המרסים לא הסתפקו רק בבית אלא הפכו גם את צומת הרחובות הסמוכים לעיון כיכר הנצהה מאולתרת, מערתת בכתובות הגרפי שלם. הם גנבו רכב והקיפו את המקטם כמה פעמים בהרים גלגלים כדי לסמן את קווי המתאר של כיכר היירון המאולתרת. הדרירים שהתחודרו מהרעיש החוצה רק כדי לגלות שביתם רוסס בכתובות גרפי. זה מעשה שכיח בסטוקטון. הכרבי הכנופיות בוחרים בית, בדרך כלל כוֹה שמתגוזרים בו תושבים חפים מפשע, שנמצאו מול ביתו של חבר כנופיה עיינית, ומרסים אותו בלילה בכתובות. בוקר שאחרי מתקשה השכן שמלול להתעלם מהזהירה.

הכسف הילך, הפשע בא

שוטר אחד לכל אלף תושבים
� 51 הרוגים מתחילה השנה

הגעתו לסטוקטון כדי להזות מקרים בתחום החרום האופטיים של בועת הנדרל"ן וספגת עד עציו את גלי ההדר מהתנפצותה. סטוקטון הייתה באופן היסטורי עיר של סוחרים ופועלים, בני המעודן הנerox בעי- קר, אבל בועת הנדרל"ן הגיעה גם אליה ותביאה סכיבתiot יותר. תושבי אוור המפרץ הסמוך החלו לעבור

המשך בעמ' 16

**מקומות מזוהרים לא להסתובב בעיר בחשיכה
ולחשוף מקום מחוץ לעיר לישון בו. סganith ראי
העירייה קתרין מילר מנסה להרגיע אותה: "אם
אתה לא מעורב ישירות בזנות, בכנותיות או
בسمים, הסיכויים שלך להיפגע נמוכים"**

**בסוף שנות התשעים הפכה סטוקטון לדבר
האם ביותר בנדרל"ן הקליפורני בשל קרבתה לسن
פרנסיסקו ולמקומות העבודה במפרץ. עד 2010
גדל אוכלוסייתה בכ- 20% ומהירי הבתים קפצו
במאות אחוזים. הארנונה שגבתה העירייה תפחא**

ושואלים את סמל דווין אם במקורה יש לו סיגירה. "אוקי, חברה, תורה", הוא עונה בנים ומנוף בידו כשהוא ממשיך בניסיעה אליו במויר הרחוב. אנחנו מתקרבים למקלט להסרי בית המופעל, כמו מוסדות צדקה רבים בעיר, על ידי הכנסייה הקתולית. אני שם לב לחבורה גדולה של שיכורים ברחוב, ושאל את דווין מדוע הם לא במקלט. "ש להם חוקים נוקשים שם", הוא עונה. "כשתה מגיע למקלט אתה חייב להיות פיכך. لكن הרבה אלכוהוליסטים לא רוצים להגיע בכלל".

בגיאור הקרוב יגוזר סמל דווין 22 שנות שירות במשטרת סטוקטון. כשהצטרף למשטרה, אי שם בת' חילת שנות התשעים, חלם להילחם בפשע ולשפר בשמהו את מצבה של העיר, שתמיד סבלה משיעורי פשיעה גבוהים. אבל עכשו הוא מטיל ספק בהז' לחתו. "סטוקטון במצב גרווע יותר משither כשהצטרפת", הוא אומר בעצב. אנחנו חולפים על פני עוד כמה הומלטים. אחד מהם עומד בקושי ומטיל את מימי לעיני כל לכיוון גדר היה, מתעלם להלוטין מנוכחותה של נירית משטרת מושארה. "למי" שטרה אין כלים לטפל בזה", מסביר דווין. "האיש הזה ציריך לקבל מני עכשו קנס, אבל אין סיכוי בעולם שהוא יוכל לשלים אותו. אז אין פתרון לב' עיה, ואין לי כלים שיוכלו לשפר את המצב שלו". מה עם תוכניות רוחה, אני שואל. "אללה", עונה לי הסמל בטון סבלני, כוה שמיועד לזרדים שאינם מבינים דבר בחוקי המקום, "מיועדות כאן רק לאנשים עובדים".

אנחנו ממשיכים לחוץ את רחובות דרום

הUTHONIANI
המקומי
סקוט סמיט. "គולם
היו חמדיים"

עה וחצי נסעה ברכב מסו פר- נסיקו הנוצצת אני מגיע אל העולם השלישי של אмерיקה. אט- אט מתחילה הנוף הירוק-כחול של מפרץ סן פרנסיסקו ברכס הררי המשובץ בפארדים מצועצעים, שלஅחריהם רשות של כבישים מרובי קניות רחבי ידיים באופן מושגין גום. בסופם אני מגיע אל העיר סטוקטון, שהמגין "פורבס" דירוג השנה במקום השני בראשית הערים האומללות ביותר בארצות הברית. לפניה קליבלנד, אוהיו. אחריה מمفיס, טנסי. ל"פורבס", מתרדר, היהת תחומי יצאת מן הכלל. כמה חודשים לאחר פרסום הדירוג הגיעו עירית סטוקטון בקשה לפשיטת רגל, והפכה בכך לעיר הגדולה ביותר בארץ הברית שמכבצת את המה" לד' הוות, המכונה "הגן מפני נושים תחת סעיף 9" – מונח מכובס שמשמעותוuai אפשר לגעת בעי- ריה ובראשית. צעד לא רע לרשota מקומית שצברה חובות של 26 מיליון דולר, נכון לסופו יוני, רק הולכים וטופחים.

300 אלף איש מתגוררים בסטוקטון, בערך כמ" ספר תושבי חיפה. היא ממוקמת במרכז מחוז סן חואקין, עמק חקלאי משובץ בשדות גפנים ותירס, 50 דקוט' בסיטה בלבד מסקרמנטו בירת קליפורניה. אבל העליבות, הפשעה וההונחה ניכרים בכל פינה שללה. לפניה ביקורי אני שומע אזהרות מקומיים שלא להסתובב בעיר בחשיכה, ולהחשוף מקום מחוץ לעיר לישון בו. אני לא מופתע. עיר אמריקאית בஸבד היא וראי עיר שהפשע חוגג ברוחותיה. אבל סגנית ראש העירייה קתרין מילר מנסה להרגיע אותה: "אם אתה לא מעורב ישירות בזנות, בכניםיות או בסמים, הסיכויים שלך להיפגע נמוכים", היא אומרת, ואפי- לו מארה בזות חוכמת את הקיצוץ הגדל במספר השוטרים בעיר: "בגלל הקיצוץ, הכנופיות פונות להילחם וזהו".

אני מתחיל את הביקור בעיר בתהנת המשטי רה וועלה על הנידית של סמל דווין קנטול, אחד השוטרים הוותיקים בעיר, ג'ינגי' בעל גוף בריא עם מניריות של ג'נטלמן ווון שקט ומרוד שמווכי שהוא בשיטה. הבעת הפנים אהובה עליו היא כיווץ הפה, כאילו זה עתה חטף מכחה כואבת והוא מת להחויר.

אנחנו מתנהלים לאטנו ברוחות דרום סטר- קטו, שכמו במעט כל עיר בעולם נחשב החליל הפהות מוצלח לעומת חלקה הצפוני. ככל שאנו חנו מדרמים מספרם של הומלטים, המסומנים והשיוכרים המודדים חולך וגדל. שני שחורים שנשענים אל הקיר מחייכים בחיקר חסר شيئا'

לע

המחסור באימענה קטgoriy לקריאות מסוימות. בית השופעה בו אוועקה כבר לא יו'כה לא בקיר של שוטרים, אלא אם כן ישנה עדותחות לפורץ שנמצא בעירייה. אחת הפנוו הפוולרויות שבערת היהת והה לטיפול היא ייומן שוטר מלוחה לפורה של נני זוג. "נ'גןנו ללולות את בן או בת הוווג בשעה שהווים לקחת את חפציהם האישים מהבית של האקס. הווים אונחנו כבר לא יכולם להרשות את זה לעצמנו".

באותו רגע דווין מקבל דיווח על תאונות פגע וברוח במרקח כמה צמתים מאיתנו. רכב לבן מסחרי התני' גש בוואן ביואיק שחור והותיר אחריו פזוע שדרגת הפצעה שלו אינה ידועה. בתוך שניות מתאר הסמל המנוסה את הרכב הפוגע ומתחלף במරיך אחריו. "איך עליית עליין?", אני שואל, והוא מצביע עלلوحית הרדיושיל המודורה, המוסתרת באלאגנטיות על דרייסט בד לבן. הוא מסמן לרכב לעצור הצד, ובתוך שניות מגיחות עוד שתי נידיות. שלושת הנוסעים נשלפים מהרכב ומצווים לשבת על הקrukע לאחר שידיהם נאקוות. האחד הוא קשיש רזה בעל שעיר מלביין. שני האחרים הם היספניים בני 16–17. מכיסו של הנאג נשלפת סכין, והוא נלקח הזרה לברית שכנות. הוא נמצא פיכח. "מה יעשה איתו עכשי?", אני שואל את דוויין, שכבר מתחילה להשתמעם. "זה תלוי בשופט", הוא אומר ומוסך בכתפיו. "יכול להיות שהוא ישרחרר כבר היום. אולי הוא יכנס לכמה ימים למועד לעבריין צעירים שמננו הוא ישחרר במחירות, זה כבר לא בידים שלנו".

מונייפול שיש בו רק מפסידים

או: איך עיריות סטוקטון בזבזה עצמה למחות

יתכן שאיש לא היה נותן דעתו לעיר מוכת הפישעה הזאת אלמלא הגישה ביוני האחרון בקשה לפישעת רgel ובכך הפכה לעיר הגודלה ביותר שפיטה רgel בארצות הברית מאז ומעולם. לפשית הרgel הזאת אין כל קשר לנתקי הסחר בסמים ברחוותה העיר או לטפירת הגופות שמנהלת העיתונות המרכזית. הסיבה להליך היא חוב של 26 מיליון דולר שהצטבר בקופה העירייה, רבו לקרן הפנסיה של עובדי מדינת קליפורניה. כפי שמסכם זאת סגנית ראש העירייה קתרין מיילד: "קדם לצעוד זהה משחק מונופול אחד גדור לשיחקו בו חברי מועצת העירייה ב-20 השנים האחרונות. הם הטילו קוביות פעם אחר פעם, ולבסוף הפסידו במשחק".

גם כאן סטוקטון לא לבר. עיריות ומדיניות ברחבי ארצות הברית שיחקו במשך שנים עם כספי מושלumi המסים שלהם – וכל עוד אלה רשמו רוחים,

המשך בעמ' 18

לפשית הרgel אין קשר לסחר בסמים ברחוותה העירייה, רבו לקרן הפנסיה. סטוקטון חילקה לעובדייה את החוזים השערורייתיים ביותר בקליפורניה, לרבות זכות פרישה בגיל 55

הטיילת נטושה. סמיה מצבע על מסעדה ריקה. כמה שבועות קודם לכן, הוא אומר לי, אירע בה רצח שכמו נלקח מסרט מאפייה: שני חברים באו להשלים אחרי סכסוך ממושך. בסוף הארוחה הוציא אחד מהם אקדח וירה בשני מטווח מטר

נדוע כי כמה מהברזי קרטל הסמים המקסיקני בחרו להתגורר בעיר ולנהל בה מקרוב את רשות ההברחות והיצור.

השעה כבר שש בערב של יום שישי, תחילת סוף השבוע האמריקאי. על מסך הקריות בניידת של סמל דווין מופיעות לא פחות אלף שורות מרצדיות על המסך בירוק ובאדום. כולן קריאות למשטרה שהגיעו היום, החלן מוקדם בלילה. קריאה שהגיעה בשיחת, אומר לי דוויין בשלווה. קריאה שהגיעה מונה בכורק ממשחו שהשאיל את רכבו לאחיו זהה לא החזר אותו טרם עונתה. "לשוטרי הפטROL יש אח' ריות להחליט מה חשוב ומה לא", הוא מסביר, ומצביע לעבר קריאה שנענתה לא מזמן: אדם עובר מבית לבית ומנבקש להתרום כסף עבור מעון לנשים מוכות, אבל התושבים והשודים שמודבר בכלל. לאחרונה הוא נראה גם יוצא מטורן. השוטרים החליטו לשלווה אליו ניירת לאחר שהתקבלו קריאות דומות מכמה תושבים. בעקבות הקיצוצים שערכה העירייה במצוות החיליטו השוטרים להתמודר עם

תלון סטוקטון המשופש בשילוח הנושא. העירייה הוציאה יותר מ-150 מיליון דולר על פרויקט שיפוץ ובינוי 58 תושבים, ובڪצת הנוכח נדרה שהשנה צפואה להafil על קורמתה.

לשכונות אלה תוך שם מנצלים את הגיגת האשראי כדי לקנות בתி מידות מרוחקים, שם לא ממש יכולו להרשות לעצם, מרביתם שעת נסעה מקומות עכודתם. עיריות סטוקטון עצמה השתפה גם היא בחגיגת – לוויתה כספים, השקעה באג"ת, והוציא הרבה מעבר ליכולתה על תוכניות שיפוץ ובינוי גנדיזיות. כשול סטריט קרסה, הכל התמוטט. לא רק שהעירייה הפסירה הונעתק בהשקיותיה, אלא שהותשבים, שרבים מהם אייברו את עבדותם, לא יכולו לעמוד בהחוורי המשכנתה והפסידו את בתיהם לבנים. התוצאה: הכנסות העירייה מארונגה צנחו. הדרך מכאן לוחות עירור נימס תופחים ולפשיטת הרgel הייתה קצра – ומשם גם הזינוק ברמות הפשיעת והירידה הקיצונית באיכות החיים.

לאורכה ולזרחה של ארצות הברית פורות היום ערים שנקלו למשבר דומה. הריבו הגולן ביותר שלHon הוא בקליפורניה. אבל רומה שאין מקום בא-רו'ות הברית שבו לMahonיה הבתים השפעה ישית' רה כל כך על רמת הפשיעת כמו בסטוקטון. הצלילה החדרה בהכנסות העיר הביאה לקיצוץ כמעט מידי של כרכע מושטים בעיר – כי באמריקה כמו באמריקה, המשטרה העירונית ממומנת قولא' בירי המוצה המומיית. אם ב-2007, נקודת השיא של מהורי הנדל'ין בעיר, הגיע מספר השוטרים לשיא מקומי של 420, יום מאיים את המשמרות 320 שוטרים בלבד – אחד לכל אלף תושבים. וזאת בעיר שנודעה גם קודם ברכמות הפשיעת שללה. לשם השואה, בערי החוף המזרחי עומדת המוצע על שלושה שוטרים לכל אלף תושבים. את מספר הני' רצחים בעיר יודע לדקלם בעל פה כל תושב, משומש שהעתונאות המקומית דואגת להציג לקוראים ספריה יומית. נכן לכתיבת שורות אלה קייפות את חיים מתחילה השנה 51 אנשים, חבי' כנופיות ועכברי אורח חיים מפשע. שנה שעברה נרצחו בעיר 58 תושבים, ובڪצת הנוכח נדרה שהשנה צפואה להafil על קורמתה.

ענף תעשייה משגשג בעיר

סטוקטון הופכת לבירת המתאמפטמין של החוף המערבי
לאלימות בסטוקטון יש שם, וקוראים לו מת', או בשם המלא: מתאמפטמין. בשנים האחרונות הפר הסנטרל ואלי, העמק רחוב הירדים שבו שכנת סטוקטון, לנטיב ההיסטוריה המרכז של סמי המת', ממסקי לארצות הברית, בזכות ריבוי המהגרים המוסלמים בעמק והמיקום המרכזי שלו בראשת הכבישים, הרביות והספינות. סטוקטון עצמה זכתה לכינוי המפוקפק "בירת המת' של החוף המערבי", ובשנים האחרונות

אליה שמחכים שערך הבתים יירד נמוך מאד ורק אז מסתערדים ונוגעים בהם את טפריהם. את היגית הקניות שהיתה בעיר עד לאחורה הוא מכנה לא פוחת משיגונו. "אנשים קנו בתים במשכנתה של 95% או 100%, והבנקים, יחד עם פרדי מאק ופאני מיי, פשוט ננתנו להם. אין מילה אחרת מאשר חמדנות לתאר את מה שקרה: אנשים הניחו שהמחיירים ימשיכו לעולות והם יעשו מזה כסף, ואיש לא הביא בחשבון תסיטיס של ירידת מחירים". צורת הפינוי מהבתים המזוקקים כבר הफכה לדבר שבגירה: שוטר מגיע ודורפק בניינוס על הדלת, הדירות מתקבשים לאדוות את חפציהם, ותוך כדי כך כבד מוחליף מנעולי הכנסה לבית, וכך מתנפץ לו החלם הנדרל'ין החול רוק החובות נשארים.

אימפריוית הטיילת

הטיילת הנטוושה, המרינה המוחזחת והיכל ההוקי הריק

סקוט סמייט, הכתב הבכיר של העיתון העירוני ני "הרוקורד", עושה לי סיור במתחם טילט המרינה המחוורש של סטוקטון, שנחנך ב-2005. המתחם הסטי דריili למורי, שנראה כאילו נחת כחלילת במרכמה של עיר לא מטופחת במיוודה, אושר לבנייה כדי למשוך מבקרים ועשיקים לדאון טאון. העירייה הקצתה 145 מיליון דולר לתוכנית שאפטנית, שכלה השקמת מרינה לבניה ומרהיבה ל-66 יאכטות, היכל הוקי חדש מחופת בקירות וכוכית עם עשרה אלפי מקומות ישיבת, מגרש בייסבול חדש, מרכז קניות גדול ורכישה של בנין חדש לעירייה. הכוונה הייתה טובעה: להחויר עסקים ותשבים למרכו העיר, שהחל להוואות סימני התפוררות מלחמת הפשע הגואה. אבל השיטוט במתחם מעלה בעיקר החושט בדירותות עמוקה. בערכו של יום שישי הינו סמית ואני המבקרים היחידים בטילט המרינה. סמית מצביע על מסעדה סמויה, ריקה מאוד. כמו שבאות קורם לנו אירע שם רצח שנלך היישר מרסטי המאפייה: שני חברים באו לסעדור את לבם ולהשלים אחרי סכסוך ממושך. בסוף הארוחה הוציא אחד מהם אקדח וירוה בשני מזוח של מטר.

בקצה השני של הטיילת עומד מלון סטוקטון המ'-שופץ. זה אחד המלונות הוויטיים בעיר, אך השיפוץ משווה לו מראה קיטשי בסגנון ספרדי קלאסי. "העירייה ניסתה להביא למבלן המלון מסעדות יוקרה ונתנה להן הקלות מס, אבל הפרויקט נכשל ועכשיו לועוב את אחר השניה", מספר סמית. גם בנין העירייה המודע, שעומד לא רחוק ממש, נותר מאושם רק בחלקו. העירייה אינה יכולה להרשעות לעצמה ביום את המUber, והוא מאכלס רק חניון ואת מלחתת המחשב העירונית.

הסיכון שלקחה העירייה ב-2003, כאשר הגטה את תוכנית הפיתוח של אזור התעללה, לא היה נטול היגיון או הקשר באותה תקופה. בסוף שנות התשעים היפה

נטע נבקון (במרכז)
עם אחיניותה דסטי^(משמאלי) וטרוי מקוי.
טרוי בת ה-150 בהירין
ונטע כורה לסטמים.
בתה אשלי עובדת בזנות

הן הצטרפו לטירוף הצריכה שאחו באמו[האמריקאית](#) וחיו הרבה מעבר ליכולתן האיתנית. בנסיבות האשראי המוגם זו פצחו בפרויקטם גראנדיזים, ניפחו את השירות הציבורי שלHon, והעניקו לעוברים תנאים מפליגים. כאשר השוק קרס נותרו הערים מול שוקת שבורה.

סטוקטון פשוט שחקה את המשחק זה במרץ רב יותר מערבים אחרים. בשנות התשעים היה חיל-קה לעוברים את החוזים השערורייטים ביותר, ככל הנראה, בכל מדינת קליפורניה. התנאים המופלים לעוברי הציבור כללו בין היתר פרישה בגיל 50 לחיל-55 לאחדרים; פנסיות בגובה 100% מהעובדים, ובגיל 55 לפחות מהשותרים והככאים; ביחס רפואי שמאפשר לריאות כל רופא, להתאשפז בכל בית חולים ולהשתמש בכל תרופת ולשלוח את החשבון לעירייה; והמרת ימי מלאה וחופשה מצטי' בריס לモונינים בעת הפרישה. תוספות אלה הפכו את עובי הציבור של סטוקטון ליקרים ביותר ב-25% מזואת ליפורניה, עם משכורת הגבוהה במוצע ב-150 אלף דולר בשנה. השיא שיר לעוברי כוחות החירות הירוקים העירוניים, שעולים לקופת העירייה 150 אלף דולר בשנה במוצע, פי שלושה מעלתו של עובי ציבור רגיל. "זאת לא תוכנית קידלאק, זאת תוכנית למכורוגני", אמרה מילד בתשדר בחרות שחלה להריץ בחודשים האחוריים, "ומי שמשלים את החשבון הוא העובד הרגיל, משלים המסים, שלעולם לא יוכל ליהנות מהטבות שכאליה".

סביר שתנאי 2000 שוב הטילו פרנסיס העיר את קורת המונופול והימרו על הלואות כדי למן את הפיתוח העירוני. הם נטלו הלואות בסכום של 319 מיליון דולר של ריבית משתנה, שנחשב אז נועז אך הגיוני: שלם מעט עכשו והרבה יותר כרך. אלא שהאחר כה הצעיר, והחויר האג' וההלוואות של העירייה גבוהים עד כתף פי חמישה מכפי שהיו במקור. במקביל, מצאו מדינות ארצות הברית דרך חדשה למלא את קופתן על ידי נטילת הכנסות מהערים שבשטוחן, וקליפורניה – שסבלה יותר מכלן מהתפוצצות בועת הנדרל'ין – הפקה למobil להקות הכספיים מעריה. למשל, היא החלה לגבות שירות מה-800 אלף דולר בשנה. זאת, לעומת שיעור האבטה לה עיר טיפס אל מעבר ל-20% וההכנסות מארונונה המשיכו לצנוח בכ-50 מיליון דולר בשנה. בתנאים

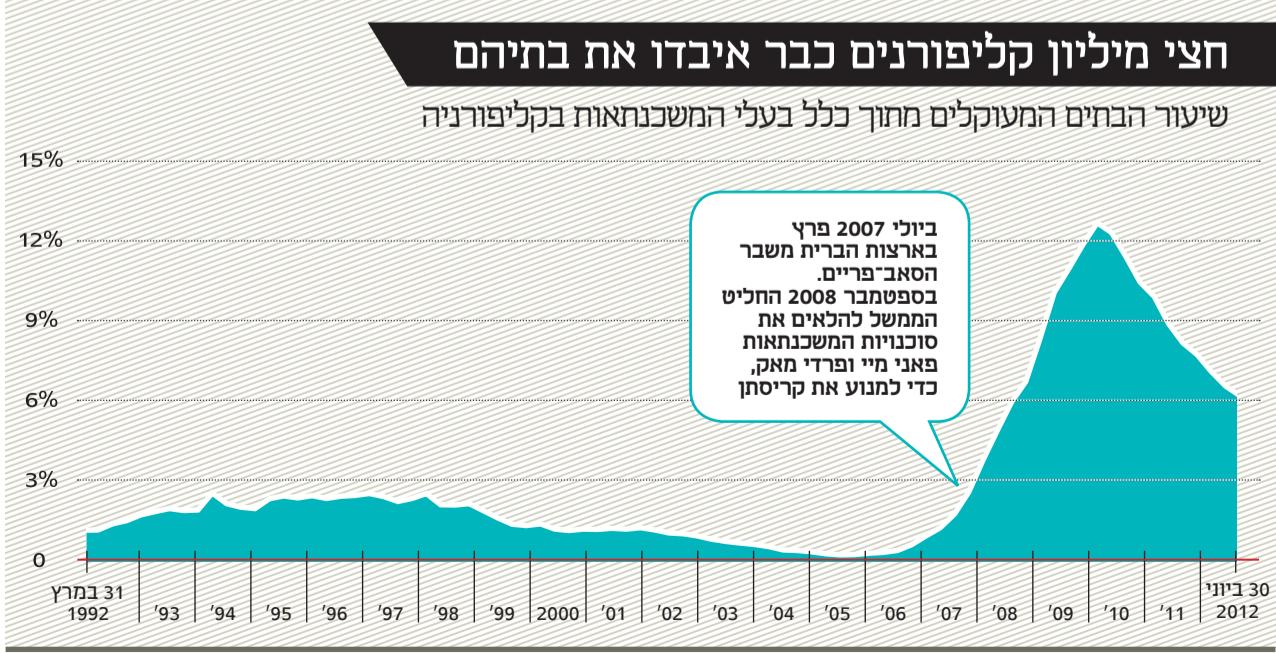

סגנית ראש העירייה
קתרין מילר. "תושבי
העיר ועובדיה שלמו
את מחיר חוסר האחריות
של קודמיינו בתפקיד"

חצי מיליון קליפורנים כבר איבדו את בתיהם

שיעור הבתים המזוקקים מתוקן בכלל בעלי המשכנתאות בקליפורניה

ב يولי 2007 פרץ
בארצות הברית משבר
הטאכ-פריימ.
בsepember 2008 והחליט
הממשלה להליכים את
sociedades המשכנתאות
פאני מיי ופרדี้ מאק,
כדי למנוע את קרייסון

ילדים ממשפחות מצוקה בסטוקטון מתחככים בבריכת בbillions וערבה. ברקע מציג ביל וסינדי (משמאל) קרייצ'פילד, חברי הכנסתייה הבפטיסטיות. "כל ילד זוקק לאהבה"

פה. בין לבני ניצבים בתים, מיחסנים וחמלות המוקם פים בעצי ווינוגרונה, ברושים וערבה. ברקע מציג ביל וסינדי (משמאל) קרייצ'פילד, חברי הכנסתייה הבפטיסטיות. "השtan", שאטו אפשר לראותו כמעט מכל פינה בעמק וגם מסן פרנסיסקו ומהפרץ הצמוד אליה.

התלקחה של הזוג קרייצ'פילד (56) כוללת יותר מדרונות של תירס לבן, מוקף בשורות של פלפלים ירוקים, אפרסקים, דובדבנים ואומכניות. במרכזו ניצב בית רחב ידיים, שבבריכת השחייה שלו מושתכניםים בצהרים אותו יום עשרות ילדים רוספנוי. מסביב עליים בני הזוג על הכנרת הכרביקו, שככל נאצ'ז', מגוון סלטים, המבורגרים וננקיות. "הבשר מוכן", שואג ביל, וגורר אחריו שובל של ילדים רוטבים שניהם מודרים בתור לחולקת הבשר.

הילדים האלה מגייעים מהמשפחות הקשות ביותר בסטוקטון. הוריהם הם בדרך כלל חברי כנופיות, נרכומניים, זונות, או שילוב של השלווה, שלוו את ילדיהם לצהרון בפטיסטי הממוקם בלב שכונות הפשב. כי תמיד באמריקה, את החללים שנותרו לאחר נסיגת הרשות המשותפת ממזרות למלא הכנסתות השונות.

בני הזוג קרייצ'פילד הם בין הפעילים הבולטים בסטוקטון בסיוו' לילדים מראע נחש. בין היתר הם מבלים פעמיים בשבועו נזהרו בחוואת קריאה האנגלית והגיית השפה. "זה לא שהילדים האלה לא יודעים לקרואו", מסבירה סינדי, "הם הולכים לבית הספר, אבל כשהם חוזרים הביתה הם לא מתאמים נים, הם מדברים עם בני משפחתם בשפה אחרת, והם מתקשים להפניהם את הקריאה. שיעורו פונטיקה מסוימים להם ללמידה את הקשר בין האות האנגלית לציליל ולהברה שהיא מפהיקה". בני הזוג גם תומכים בסוכנות שספקת עוזרה רפואיות וחומרית לנשים בהיריזון, בסוכנות שסמיית למכוורים לאילכוול ולסמים, ומיציגים את הכנסתייה הבפטיסטית המקומית בفعاليות מסביב לעולם. כשנפגשתי עם התוכנוו לנסעה עם משלחת של ילדים חירשים לביקור בבית ספר לחירשים במקסיקו, שלו תורת הכנסתיה. לאחר חזרותם הם יארזו שוב את מוזדותיהם וייסעו לסייע ביר כדי לפתח שם קהילה בפטיסטיות מקומית. הם כבר ביקרו באוגנדה ואףלו הפסיקו לבקר בישראל. את פעילותם הענפה מממנות תרומות מהמאmins, ללא עזרת המדרינה או העירייה, ובמידה רבה במקומות. שבוע קודם לנו נטלו חלק באירוע חלוקת מזון ל-8,000 תושבי סטוקטון, שארגן על ידי איחוד הכהן נסיות בעיר וקיבל את הכותרת "ספירות דיבי" – יום הרוחניות. הם הקימו דוכנים לחולות תירס, פופקורן וננקיות, התקינו מקളות ציבוריות וננתנו לאלפי מסוממים וחסרי בית יום אחד של תקווה מותקה.

כשאני שואל את בני הזוג מראע הם מתאמצים כל כדר, אף שברורו שרגע אחרי הכנסתייה אותן הומלסים חווורים לחוי עוני, ביל שולף תשובה מוכנה: "ישו הגיע לעולם בשכיל להציג אותה, את ביל. אנחנו לא מנסים לשנות את העולם ולא יכולים לשנות אותו, אנחנו מփשים את אותו אדם שיש בא לעולם ומת בשביilo. מנטה. מספיק שעורנו לנפש אחת – ועשינו את שלנו". ואת הסיבה שהם בחרו לחתוך בסיוו' לילדים, אלה שוד לא צורפו לאחת הכנסיות ויש סיכוי לשנות את תפיסתם העצמית ולסייע להם להינצל מחיים ללא עתיד. הם מספרים לי על ילד היפראקטיבי בשם קווני, שהוא מתפרק ומפרק על כל הכתה שלו ללימוד. לאחר שוכלים כבר התייאשו ממנה, הוא התחבר עם

הכנסייה מארגנת אירועים לעניין העיר. מה הטעם, אני שואל, בשברור שרגע אחרי הכנסתייה הם חוזרים לחוי עוני, וביל קרייצ'פילד שולף חשובה מוכנה: "ישו הגיע לעולם להציג אותו. מספיק שעוזרתי לנפש אחת ועשיתי את שלי"

הኮמר בוב מרגרון: "תמיד גיסו ילדים לכינויים, אבל היום פונים אליהם בגילים עיריים יותר והוא, והילדים מצדם מתאמצים יותר להתקבל. כהה זה שההורם לא מתפקדים. עדיפה תשומת לב שלילת מאשר חוסר תשומת לב"

סטוקטון לדבר החם ביותר בנדל'ין הקליפורני. בשל קרבתה היחסית לסן פרנסיסקו היא עולה על הרדר של רוכשי הבתים, שייפשו מגורים ולומים ואיכותיים במרקח נסיעה סביר מקום עכודתם במפרץ. עד 2010 גדלה אוכלוסיית העיר בכ- 20% ומהירו של בית חדש קופז במאות אחוזים. בי-2007 נע מהירו של מומוץ, ובהתאם בעיר בין 400 ל-500 אלף Doler בממוץ, ובהתאם לכך גם מסי הארונגה שבגדת העיריה הלכו ותפוח. לכן הסיכון שבתוכנית שיפוץ מרכז העיר לא נראה גדול כל כך. מה שהוא נتفس כהשערה כדאית: בהסתמך על המשך הצמיחה הכלכלית, שסופה לא נראה בעוד, השקעת המיליאנים הייתה אמורה להביא לעיר עסקים ומבקרים, שהיו צפויים להחויר את עלות ההשקעה שירותים מונחים. אבל כאשר עלוות פי-תו המתמחה תפוחה במהלך מטבחות עירונית מייסודה של מדינת קליפורניה, בסכום של 12 מי-ליון דולר. אם ניצינו הראונינים של המשור הכלכלי לילין Doler. פיל לבן שעלוות התחזקה השנהית שלו מגיעה למילין Doler בשנה", אומר סמיי. אני שואל את מילר, סגנית ראש העירייה, מודיע העירייה אינה מוכרת את כל הכנסתים המפוארים שהצטיריה בהם. "חשבנו על זה", היא מודה. "אבל אז את הכסף, וזה��דר. נכון המפתחות למרינה, אבל תחזקו אותה בעצמכם. עכשו העירייה תקועה עם פיל לבן שעלוות התחזקה השנהית שלו מגיעה למילין Doler בשנה", אומר סמיי. אני שואל את מילר, סגנית ראש העירייה, מודיע העירייה אינה מוכרת את כל הכנסתים המפוארים שהצטיריה בהם. "חשבנו על זה", היא מודה. "אבל אז שאלנו את עצמנו: מה בדיקון נמדד? את הספריה? את תחנת המשטרה? אנחנו במצב רע, ו Robbins מהנבי כיסים האלה שווים מעט מאוד. הם שקוועים מתחת למים, ככלומר שווים הרבה, שסובלים מושׂבָּת מהשווים המקוריים שלהם, והנישים שלנו, שייאלצו לחלק מההנסינגרים שלנו, והנישים שלנו, שייאלצו להסכים לתוכניות לפירשת חוב. אנחנו מצפים מהם יגלו המלאה כלפי התושבים שלנו, שוגם נרנן רק מוחלט של הביטוח הרפואי שלהם, שוגם נרנן רק להקל מההנסינגרים שלנו, והנישים שלנו, שייאלצו דיניות של העלאת מסים, שנתקטו ערי קליפורניה האחירות שנקלעו למצוות דומה." שער האבטלה בס-טוקטון ממילא גובה, ומושל המדרינה כבר העלה מסים בנוכember. מכך רחף לאפשר להעלות מסים כל עוד לא עשינו כאן סדר פיננסי", היא מסכמת.

ישו מרוחם על ידי הכנסתיות

הכנסייה מחליפה את המדינה ונציגיה מתגייסים לעזרה

בימים המחרות אני מקבל שיחת טלפון מסינדי קרייצ'פילד, פעליה בקיהלה הבפטיסטית המקומית, ששמעה על הכתב מישראל שמסתווב בעיר. היא ובעליה ביל רוצים שאיווכח שיש בסביבה גם אנשים שאכפת להם מהקהל, ומוציאים אותם לברביקו שם עורכים בעירה החקלאית הסמוכה ברנטווד לילדיים ממשפחות מצוקה היספניות מסטוקטון.

הגשעה לרברטו, מרחוב חז' שעה מהמרכז סטוקו-טוון, מוכיחה עד כמה פסטורי העמוק שבמרכזו שוכן נת העיר שפיטה את הרגל. נסעה של דקוט ספורות מהוצע לה ואני בככישים שטופלים בנוף חקלאי יפה-

לדברי מילר, המצב שירשה מעצמה העיר הנוכחית הוא קטסטרופלי, ולכן "נאלאנו לקלבל החלטה קשה ולבקש הגנה מפני נושאים. זו החלטה שלמדינה ולמרחוקים הפרדרליים לא היה אמץ לקבל, אבל בקנציה האחרונה הבנו צוות ניהולי חדש והפכו כל אבן כדי לברוק מה אפשר לעשות". עירייה קיצ'ה בכ- 25% את מסטר השוטרים, בכ- 30% את מסטר הכבאים וב- 43% בשאר עובדי העירייה. עוד לפני פשיטת הרגל הכריזה על מצלח חירום כלכלי, מה שאפשר לה ל凱ץ בשכר העובדים בהיקפים שבין 9% ל- 22%, לפחות בשיעור של 30% בഫישוט לנסיה ולביבה רפואיים. ולמרות הכל, היא עדין עמדה בפני חוב של 26 מיליון Doler – שבגינו הגישה את הבקשה לפשית רגל. מי שילמו את המחר עד עכשו היו תושבי

שברמינגהאם ספה המכוננת למסך טלויזיה שטוח גודל. מלבד שני הפריטים האלה הביתה ריק. נטע רנקין (30) מגדלת במקומם את שלוש בנותיה ושלוש אחיניותיה. בתה בת ה-14, אшли רנקין, הפסיקה ללמידה בגיל 12, פגשה ב"בואה" – שמה של המකורת לעישון אמאפט' מינימן – והפכה לשפחת מין של הכנסיות המקומיות. אמה תולדה תקווה בacr שהבנות האחרות יסימנו 12 שנים לימוד, אבל מהספה בכיתת הדריך החלום הזה נראה רחוק מדי.

משם אנחנו ממשיכים לבית משפטת טובאר בשיכון העולב והמוני סירה וויטה. אם המשפה, חוותה, נעלמה בגיל 22 לאחר שבעללה החדר שהיא מותוכנות לעזוב אותו. שכועים אחרacr נמצאה גופתה במצב ריקבון מתקרם בתעללה בצד השני של העיר. מרג' רון מבקר את אמה וחאניטה. השנויות צופים בשני הילדים היתומים של חוותה. השנויות עונת הפוטבול במסך טלויזיה ענק. שון של תחילת עונת הפוטבול על פניו חירך מעורר ומחבק את הילדים מרג'ון עונת החביכת הוא אביהם האובד. דקה אחרי שאחינו הקטנים איאלו היה אביהם האובד. דקה אחרי שאחינו יוצאים מהבית הוא פורץ בכבי ומוביל אותו לתעללה שאליה הושלכה גופתה של חוותה. חוותה נהגה לפקד את המתנ"ס שלו, ועד היום הוא מתקשה לס'لوح לעצמו על שלא הצליח להגן עליו.

הגע הזמן לחתם להם חכotta

כולם היו חמדיים ובזבזו יותר מהה שהיה להם

אני חזר לחתנת המשטרה בשעת ערבע מוקדמת כדי להיפרד מסמל דוריין, ומגלה תחנה סגורה. הסמל ממתין לי בתוך המשדרים, וניגש במיוחד כדי לפתח את הדלת הנעולה. הכניסה החשוכה, "כמה נראית תחנת משטרת בעיר פשע?", אני שואל אותו. "קיים צים", הוא עונה ביווש.

"המצב מסויך אבל ההסביר בעצם רדי פשו: אנשים בובו יותר מממה שהיה להם", מסכם למחות העיתונאי סקט סמית את המצב בסטוקטון – ובאמת כולה. "אנשים התנגדו בחודנות כי הם רצו לשפר את רוחויהם. קים התנגדו בחודנות כי הם רצו לשפר את רוחויהם. האגורים המקוצים, כמו זה של השוטרים, התמקחו על תנאים טובים יותר לעובדים כי זה תפקידם. או את מי תאישם, את וול סטריט?", הוא מתחמת את המשבר על רגל אחת.

באותו רגע מופיעים בטילת הגטוosa כמה ילי. רים היספנסים שטיליים חותם לאחור הסמוך למרינה. הם מעליים בחכתם כמה קילוגרמים נאים של דגים שמנים. "טוב היו עושים הבנים אם בمكانם לחלק שלהם. "טוב היו מלחקים חכות", סמית מפטר ספק בצחוק, ספק ברצינות.

צורת הפינוי מהבתים המעווכים הפכה כבר לדבר שבשגרה: שוטר מגיע ודופק בנימוס על הדלת, הדיירים מתקבשים לארוז את חפציהם, וחור כדיacr כבר מחליף מנעולן את מנעולי הכניסה לבית.acr מתנפץ לו חלום הנדלין הזול

אני שואל את סגנית ראש העיר מדוע העירייה אינה מוכרת את הנכסים המפוארים שרכשה. "חשבנו על זה", היא מודה, "אבל רבים מהנכסים האלה שווים הרבה פחות מהשווי המקורי שלהם. ובכל מקרה מכירה היא אקט חד-פעמי"

הכנסיות רצහניות יותר. הילדים מצדם עושים מאמי. צים גדולים יותר להתקבל לכוניפות", אומר מרג'ון. "ככה זה. כשהוחרים לא מתקקרים, עדיפה תשומת לב שלילית מאשר חוסר תשומת לב".

בכתי הספר המוריים מנסים להפגין אפס סובלנות כלפי הכנסיות, אבל אלה מצליחות להערים עליהם. התלבושת האחדידה הרכפית על התלמידים אמרה היתה להעלים את תחרות הצבעים בין הכנסיות, אבל מרג'ון מסביר לי שסמנני היזיינו מוסתרים ברומים על כמה מפריטי הלבוש. מרג'ון מראה לי תמונה שבה ילד קטן מצולם בבדים אדומים ובבנ-רנה אדומה, מסמן באצבעותיו את המספר 14 ומי-נסה לאמץ מבט מזרה אימה. המספר 14 מסמל את כונפיית "ג'גורטניוז" (א' היא האות ה-14 באלבכית); 13 את "הסורניוז". על זה הם נלחמים, על ילד בן ארבע", הוא מניר את ראשו בעצב.

אנחנו יוצאים לשטח כדי לבקש כמה מהמשפחות שלחן מנסה מרג'ון לעוזר. אנחנו נכנסים לבית קטן

הCOMMON BOB MARGRON מהארגון "לא עוד יlid מארגו" מת אחד" מחוץ לכונסיה השלו. "הכנסיפות הונכבר עניין של אורח חיים"

בית שעוקל על ידי בנק ומוציא למכרה. "באשימים קנו בתים במשכנתא של הביא בחשבון תсрיט של רירית מהירם"

ילד אחר, רוי, והחברות בינויהם הפכה אותו לשקט יותר, לנינה יותר. גם ילד כמו קוינו ווקק לאהבה, מסביבים בני הוגג את מוסר החשכל של הסיפור, וכשהזה קורה, הוא יכול להשתנות. כשקוין היה בן ארבע הוא הזה באבו נכס הביתה, מאיים באקרה על אמו, ואז מעביר את האקרה ללוועו ויורה. שני אחיו הגדולים נלקחו לטיפול פסיכיאטרי, אבל קוין היה קטן מדי לקבל את הטיפול, וכך הוא נותר תחת השפעת הטראומה עד שמצא מקלט במרכזי הקהילתי של הכנסייה הבפטיסטית.

דור שנייני לבנופיות

ילדים בני 4 חברים לבנופיות, נערות בננות 14 בהירון

בימים הראשונים אני מזמין לכנסיה הבפטיסטית הג' דולה בסטוקטון, באחת השכונות הצפוניות המתוואיות של העיר. במרכזו השכונה אגם מלאכותי גדול ומוגדר, שעילו בתים מצועדים בסגנון קיטש אמריקאי. אני פוגש המוני מאמנים, בני המעדן הבינוני-גבוה, מרבים לבנים, שדרים שירי גוס-פל ונשמה לצילוי להקה בעלת יכולות מוזיקליות נפלאות. הוכמד מארק מפוצץ' נושא דרישה מושלמת בגדים שחורים של מנכ"ל. הוא מדבר על אמונה בתחום המתים, על אהבתו של ישו – ועל נאמנות בין בני זוג נשואים. "גברים ונשים צריכים להתייחס זה אל זה בכבוד, כמו אחים, ולא לנשל ממערכות יהסים לא נאות", הוא אומר לקול תשואות הקהלה.

לאחר הדרשה אני פוגש את בוב מרג'ון, לבוש במדים של ארגון בשם "לא עוד ילד מת אחד", המסתונף לכנסיה הבפטיסטית ומהזיק את המתנ"ס' שבו פעילים בני הוגג קרייצ'פילד. כבר 18 שנה הוא עובד עם ילדים במצוקה, מכיר כל פינה בעיר, כל כונפיה, כל קורבן, ומתהלך ברוחות כמו אבא של כולם. אף שהוא מועסק ככומר במשטרת המקומית, הוא מתחבק עם פושעים וחכרי כונפיות, פוקר את ביתם של קורבנות פשע, ובעיקר מחפש ילדים אבויים כדי להוציאם מהרחוב. המתנ"ס שלו, פניאל מישין, הוא מבנה מטופח שמוסך בכוונה תחיליה בלבד שכונת פשע, כאילו בא לחוץ לשון לרأس הכנסיות: אתם יכולים להמשיך לפשוע, אבל תעצמו את הילדים בשקט. לפני שנה הוא קנה בזול צרכ' שריר פועלות סמיים ערחה, הרס אותו ובנה במקומו מגרש כדורסל שבו יכולים ילדי השכונה לשחק בשעות אחר הצהרים.

מרג'ון (53) לא הגיע לפועלות הזאת במקרה. אביו נטה את אמו כשהיה ילד קטן, והשניים עברו מוקלט למקלט ולעתים גרו ברחוב. אחרacr כרך הגיעו הסמים הקלים והקשיים – קוק, הרואין, מת' – ואחרacr גמי' לה במושד, שהוביל אותה לגלוי האמת וללימודיו.

כמובן. ביום הוא נשוי בשנית ואב לילדת בת 10. "סטוקטון עדרה כיום לדורי השמיini של חברינו כנו-פיות", הוא אומר. "זה כבר לא עניין של שיכוכות לכונפייה כו' או אחרת, אלא עניין של אורח חיים" של כבוד המוכסס על דורות. הכנסיות שמות את ידיהם על הילדים, שקונינם את השקירים שלחן על אחותה 'המשפחה'. אבל אותן משפחות נותנות לילדי-דלים האלה סמיים, וכשהם נעצרים אף אחד מהמשפחה לא בא לבקש אותם. במרבית המקטים מי שטורה לבקרים הוא דוקא מרג'ון. "תמיד גייסו ילדים לכונסיה פיות ווניצלו אותם לכל מיני דבריהם, אבל היום פונים אליהם בגילים צעירים יותר ויותר, והמלחמות בין

